

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Qvintiani, Primo Rvthenæ, deindè Aruernæ Ciuitatis Episcopi: Ex ea
quæ est apud Gregor. Turonens. Episcop. de vita Patrum Cap. 4. Claruit
Anno Domini 507. & reliquis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

iudicio Dei percussus, obiit peregrinus. Turonici eius obitum audientes, & in malitia perdurantes, Armentium in eius locum constituant. At Brictius Romanum veniens Pontifici quatis fuisset agitatus turbinibus cum lachrymis exposuit; iustoque animi fractus dolore, patrata in sanctum Dei mala dignis poenitentia fructibus expiavit. Septem continuos in ijs lachrymis Romæ exegit annos; quibus exactis cum plena Summi Pontificis auctoritate Turonos redire disposuit: veniensque ad vicum, cui nomen est Laudiaco, sexto ab urbe Turonica millario, correptum febre Armentium, media dein nocte è vita migrasse cœlesti visione admonitus cognovit. Tum verò ocyus ad urbem contendens, cum portam ciuitatis ingredieretur, ecce per oppositam defunctus Armentius ad sepulchrum defertur. Quo sepulto, Brictius in cathedram restitutus, septem dein annos in ea functione feliciter explevit: cui post quadraginta septem episcopatus annos defuncto, magnifica sanctitatis vir Eustochius successor.

VITA S. QVINTIANI, PRIMO RVTHENE, deinde Aruernæ Ciuitatis Episcopi: Ex ea quæ est apud Gregor. Turonens. Episcop. de vita Patrum Cap. 4. Claruit Anno Domini 507. & reliquis.

*13. Nouē.
Pariae eius.*

*Fit Episco-
pus Ruthen-
ensis.*

B EATVS Quintianus Afer natione, in ecclesiasticis scripturis apprimè eruditus, ob eximiam vitæ sanctimoniam B. Amatio in Episcopatu Ruthenæ Ecclesix meruit succedere: cuius & sacrum corpus pietate ductus

ductus in auctam anteà eius basilicam transtu-
lit. Erat autem id temporis Ruthena sub domi-
nio Alarici Gothorum Regis Ariani. Porrò
Francorum gens cum esset ab exordio nascen-
tis Ecclesiae, Catholicis semper assueta dog-
matibus, haud facile patiebatur Arianum bar-
barum sibi dominari; memores quoq[ue] quanta-
que maiores ipsorum sanctissimi, qui sub Con-
stantio Augusto claruere Episcopi, obijssent
strenue aduersus Arianos pro Catholica fide
certamina mouebantur amplius, cum nouum
Regem eundemque Catholicum, barbarum
licet, summa tamen religione nitentem reg-
nare scirent in Gallijs Clodouenum. Cum igi-
tur inter alios Quintianus id se cupere testare-
tur, ut Rex Catholicus Catholicis dominare-
tur, à delatoribus delatus ad Gothos, ab eis
dem quæsusus est ad necem. Quod cum viro
sancto nunciatum esset, de nocte consurgens,
cum fidelissimis ministris suis, ab urbe illa e-
grediens Aruernos aduenit: ibique à S. Euphra-
sio Episcopo qui Aprunculo quondam Antiftiti
successerat, benignè receptus est; largitusque ei
tam domibus quam agris & vineis, & ille &
qui Lugdunensi Ecclesiae præerat, summa cum
diligentia eum excobebant: erat enim iam se-
nex & verus Dei cultor.
Porrò beato Euphrasio rebus humanis feli-
citer exempto successit in Cathedra Apollina-
ris; qui cum tribus tantum mensibus sedisser, etiā
emigravit: Eide autem illico, annuente Rege Theo-
dorico, substituitur Quintianus: omnisque ei-
potestas Ecclesiae contradita est. Erat autem vir
beatus ut iniuriarū patientissimus, ita & preca-
tionis

*Transfult
corpus S. A-
riani: cuius
vita extat
4. Novemb.*

*Alaricus
Gothorum*

Rex domi-

*natur in
Francia.*

*Clodouenus
primus Fran-*

corum Rex

*Christianus
Queritur ad*

necem à Go-

this.

Fugit Ara-

uernos.

Episcopus.

Qualis in E-

piscopatu-

tionibus deditissimus; & in tantum amator populi sui, ut Theodorico Rege quodam tempore ad eō infenso, ut & urbem euertere & Pontificem in exilium retrudere minaretur, eodem iam adueniente ac ciuitatem cum exercitu valante, sanctus Rei muros per noctem psallēdo circuiret, & vt regioni vel populo Dominus velociter succurrere dignaretur, afflictus in ieiunijs atque vigilijs, instanter oraret. Et quidem exauditus est pro sua innocentia. Theodorus etenim diuina animaduersione constrictus (sensibus nimirum ad tēpus priuatus) pénitens resipuit.

Theodorus
Rex punitur
dum ei mala
inventat.

Benignitas
eum in pauperes.

Matth. 25.

Claret mira-
ceu'.

En antiquis
simum r̄sum
Rogationum
antē Ascen-
sionem Do-
nini.

Erat vir sanctus eximia in pauperes benignitate: nā cū pauperē aliquē clamare cerneret aiebat: Succurrite, quæ so succurrīte, & pauperi victūs necessaria ministrate: ignari n. effis, an forsitan ipse sit, qui se per Euāgelicæ lectionis seriē reficiendum in pauperibus minimis esse mandauit. Ei sciebat quoque dæmonia se contentia, & complura alia vir beatus operabatur miracula: quicquid siquidem à Domino petebat: plerumque obtinebat.

Cum aliquando in territorio Aruerno magna siccitas arua consumeret, & arētibus herbis nulla penitus iumentis pabula remaneret, & sanctus Dei Rogationes illas, quæ antē Ascensionem Dominicam aguntur, deuotissimè celebraret, die tertia iam portæ ciuitatis appropinquentes, fuggerunt ei, vt Antiphonam necelitati præsenti congruentem dignaretur imponere; Confidimus (inquietabant) de sanctitate tua, quod protinus nobis Dominus pluviā dignabitur benigna pietate largiri. Et quidem ille

Ille prostratus super cilicium suum , in ipsa
platea diutissime cum fletu orauit . Exurgens
autem, Antiphonam imposuit ex hisce verbis
& oratione Salomonis: *Si clauso calo , pluuiæ*
non fuerint propter peccata populi , & conuersi de-
precati fuerint faciem tuam , exaudi Domine , &
dimitte peccata populi tui , & da pluuiam terræ,
quam dedisti populo tuo ad possidendum . Cumque
psallere deuotissime cepissent , eccè repente
contenebratum est cælum , ac nubibus obdu-
ctum ; & priusquam portam vrbis attingerent ,
descendit pluuiam vehemens semper vniuersam
terram : ita ut omnes mirarentur , ac affirmar-
ent ad preces beati viri hanc diuinitus fuisse
largitam .

Et quidem non caligauit oculus eius , nec
immutatum est cor eius a vijs Domini ; non se-
posuit vultum pauperis , nec metuit perso-
nam potentis : sed vna eademque ei fuit in o- *Prælara*
mnibus sancta libertas ; vt ita susciperet pe- *virtus eius*
nulam pauperis , acsi veneraretur togam in-
clyti senatoris . Sicque demum prouectæ ad *Felix obitus*
modum ætatis , corporeis ruptis vinculis san- *eius*
cta eius anima ad æternitatis gloriam in cæ-
los ab angelis est translata : Sacrum verò eius
corpus terræ mandatum est in Basilica S. Ste- *Locus sepul-*
phani ad læuam Altaris : vbi febricitan- *tur eius*
tes plerique fa-
nuntur .